N°. 3626. 1859.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden franko p. p. *f* 6.00.
Brieven, *Gelden*, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau van DE TIJD.

VRIJDAG 8 APRIL.

Advertentiën van Zes regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 7 April.

Het voorspel van den grooten verkiezing-strijd, die in Engeland gaat plaats hebben, is van de zijde van het tory-goevernement aangevangen. Sir Disraëli, de woordvoerder van het kabinet in het Lagerhuis, heeft een rondgaanden brief uitgevaardigd aan de kiezers van Buckinghamshire, ten einde zich voor eene herkeus aan te bevelen. Die brief behelst het program van het ministerie. Daarbij is van de hervormingen, in de kieswet verlangd, volstrekt geen spraak. De kieswet wordt zelfs niet genoemd.

Wat is dan het progr[a]m der Regering? Ziehier wat de heer Disraëli den kiezers voorlegt.

„De kracht van het goevernement is gebroken, zegt hij, door eene meederheid, die onderling verdeeld is. De oppozitie in het Huis der Gemeenten bestaat uit verschillende fraktiën, die elk goevernement kunnen omverwerpen, als zij voor een oogenblik zamenspannen. Er is daarin een staat van zaken, die even schadelijk is voor het Huis der Gemeenten als voor het Rijk. Het land moet dat begrijpen en daarin voorzien. Waarom?

„Omdat het oogenblik hagchelijk is. Engeland heeft zich aangeboden tot middelaar tusschen twee groote monarchen, ten einde, zoo 't mogelijk is, de weldaden van den vrede voor Europa te behouden. Het is dien ten gevolge noodzakelijk, dat het goevernement der Koningin door een vaderlandslievend Parlement wordt gesteund. De Koningin zal derhalve het Parlement ontbinden, en de volksoplie inroepen, opdat zij die met het bewind belast zijn, „de Staats-aangelegenheden met het noodige gezag kunnen besturen."

Met twee woorden komt de zaak hierop neer. Het goevernement doet een beroep op de vredelievendheid der bevolking in de hoop, dat de zucht voor het behoud van den vrede de kieswet met de verlangde hervormingen op den achtergrond zal doen schuiven. Wij wenschen, dat het goevernement daarin slagen moge; maar wij durven ons met dezen goeden uitslag niet al te zeer vleijen, ofschoon het moet gezegd worden, de regering schoone troeven in handen heeft, om het spel te winnen.

Het adres van onze Kamer van Koophandel en Fabrieken, op 31 Maart den minister van Binnenl. Zaken aangeboden, is thans ter openbare kennisse gekomen. Zoowel wat inhoud als wat vorm betreft is het een uitmuntend stuk, dat met klaarheid en op bondigen toon zegt wat er gezegd moet worden, alle nevenzaken laat liggen en het vraagstuk voorstelt zooals het is.

De Kamer doet krachtig uitkomen hoezeer de aanleg van een Noordzee-kanaal de voorkeur verdient, boven een verbetering van het oude, en noemt de voordeelen op, welke daarvan met grond mogen verwacht worden. Zij wijst er op, dat als er in sommige takken van volksbestaan kwijning wordt waargenomen, dit vooral moet toegeschreven worden aan het onvoldoende van den waterweg, niet aan gemis van veerkracht en moed in de Hoofdstad. Ten bewijze van het laatste voert de Kamer aan de kostbare werken der scheepsdokken door Amsterdam aangelegd, en het nog onlangs door den Raad genomen besluit om het geheele havenfront af te sluiten, een werk dat eenige millioenen zal kosten.

De Kamer laat het vervolgens in het midden of daarenboven de stad nog iets bij mogte zijn zou om voor zulk een grootsch werk als het nieuwe kanaal, belangrijke bijdragen te leveren, waarbij de zware schuldenlast, dien zij te dragen heeft, niet uit het oog kan worden verloren. Maar de Kamer verklaart tevens dat dit werk niet enkel van plaatselijk belang is te achten, dat de vermeerdering of verval van den bloei der Hoofdstad belangrijk is voor het geheele rijk, en daarom de zorg en de krachtige hulp der regering waardig is.

Ten slotte dringt de Kamer aan op een zeer spoedige beslissing en een spoedig handelen. Het is te hopen dat de Regering aan dien billijken wensch gehoor geeft, en spoedig verklare, wat zij in deze denkt te doen of te laten. Niets is zooveel in staat om de veerkracht te verlammen dan de ijdele hoop en later de ontmoediging, die uit verschuiven, uitstel en onbepaalde beloften ontstaan.

Bijkans niets van hetgeen wij in den laatsten tijd, en vooral in de verleden week geschreven hebben, geniet de eer der goedkeuring van de *Utrechtsche Courant*. Dit blad neemt aanleiding uit de woorden, waarmede wij ons artikel over de doorgraving van Holland op zijn Smalst besloten, om ons eens duchtig den mantel uit te vegen.

Ziehier woordelijk wat zij te lezen geeft:

„De laatste aanhaling (*Amsterdam fara da sè*) is aan het blad zeker ondoordacht ontvallen. Het *Italia fara da sè* is de kenspreuk geworden voor eene schoone zaak maar die helaas gebleken is, daardoor weinig de verwezenlijking te zijn genaderd; als men iets wil zien, slagen dan is dus zinspeling op die leus niet gelukkig. Van *de Tijd* die zich *piqueert* nu en dan op 't terrein van de letterkunde zich te bewegen, — ofschoon hij dan ook soms zeer partijdige en onware oordeelvellingen levert (getuige zijn oordeel over al wat Zaalberg schrijft dat slechts het kenmerk schijnt te dragen van zijn spijt, de mannen zijner partij door dien geachten schrijver geslagen te zien) — zou men zulk eene keuze niet verwachten. En te minder, omdat, waar die leuze tot dusverre ongelukkig was, ze buitendien weinig in den smaak kan vallen van eene redaktie, die met zooveel kracht, eene betere zaak waardig, het jammerlijk Oostenrijksch despotisme en ultramontanisme verdedigt, dáár het „*Dieu et mon Droit*" vergeet, en voor de zich ontwikkelende vrijheidsliefde van Italië en de regten van 't Italiaansche volk zoo weinig medegevoel toont!

„Oh, magnifique inconséquence!"

Men ziet dat de *Utrechtsche Courant* niet vervalt in het euvel, dat zij ons verwijt. De medegedeelde regels zijn genoeg om te doen zien, dat zij „zich niet *piqueert* op het terrein van de letterkunde zich te bewegen." Nog een oogenblik op dat terrein verwijlend, zijn wij zoo vrij onzen Stichtschen *confrère* te doen opmerken dat het eenige, waarover wij met betrekking tot ds. Zaalberg „spijt" gevoelen, gelegen is in de liefde tot de letterkunde. Het doet ons altijd leed wanneer beroemden auteurs als Hildebrand, Jean Paul en Sterne het ongeluk treft, dat iemand, die niets van hun geschriften begrijpt, hen kommentarieert en wil uitleggen. Voor andere „spijt" is hier geen reden.

Wat nu de leus van Karel Albert betreft, de *Utrechtsche Courant* kon weten, dat wij niet gewoon zijn ons woorden of aanhalingen ondoordacht te laten ontvallen. Wij begrijpen volstrekt niet dat wij onze Hoofdstad, die over zooveel krachten beschikt, niet de Italiaansche vertaling van de Engelsche zegswijs; *help yourself* mogen toeroepen, omdat een Sardiniesch Koning van die woorden eenmaal een verkeerd gebruik heeft gemaakt, en slecht geslaagd is. Verliest dan een goede spreuk zijn kracht, omdat de een of andere vermetele haar kwalijk toepast?

Dat wij zoo weinig medegevoel toonen voor de zich ontwikkelende vrijheidsliefde van Italië, en de regten van het Italiaansche volk, schort hieraan, dat niemand, ons tot dusverre heeft kunnen aantoonen waar dat schoons te zien is. Wij vernemen wel uit Italië bedreigingen met brand en doodslag, en zien en den dolk des sluipmoordenaars op alle punten in beweging, maar van een volk dat zijn regten verdedigt, vinden wij er geen spoor. Kan de *Utrechtsche Courant* het ons aantoonen en ons bewijzen dat Oostenrijk onregt heeft met zich, door het geraas in Sardinië, niet te laten bewegen zijn bezittingen prijs te geven; zij zal ons terstond bereid vinden een even warme vriend der *Italianissimi* te worden als zij-zelve is. Voorloopig moeten wij echter verklaren, dat groote woorden, als daar zijn „het jammerlijk Oostenrijksch despotisme en ultramontanisme" en dergelijken, door ons niet als bewijzen kunnen worden aangenomen.

Men schrijft ons uit Munchen: Gij weet dat ik eenigen tijd in Piëmont heb doorgebragt; sinds eenige dagen doorkruis ik Beijeren. Wat een overgang! En wat een onderscheid tusschen de *Italianissimi* van Turijn en de heethoofdige bierdrinkers van Munchen! De *Italianissimi*, die met graaf Cavour de Oostenrijkers uit Milaan willen verjagen, als ware dat eene kleinigheid; en de Beijeren, die met Duitsche opgewondenheid de Piëmontezen verachten, en een nieuwen bevrijdingsoorlog tegen Frankrijk prediken!

In Piëmont is alles te been. De oorlog, die daar begeerd wordt, en het rumoer, waarin men daar leeft, stuit de gezetene burgerklasse en het landvolk tegen de borst. Gij behoeft er niet aan te twijfelen, in Piëmont verkeert men, gelijk overal in Europa, in veel meer dan elders, in groote onrust, omdat men meer nabij het gevaar is van groote oorlogsrampen. De oorlog is hier niet populair, dan bij een zeker soort van lieden, die of met graaf Cavour fortuin zoeken te maken, of door schoonklinkende woorden misleid zijn, of tot de revolutionnaire zamenzwering behooren. Het tal van al die lieden bij elkander genomen is in waarheid niet zoo groot, dat het eeniger mate kan geacht worden Piëmont te vertegenwoordigen. Het scheelt veel. Maar zij maken groot misbaar, worden bijgestaan door het revolutionnair gepeupel, dat anders over geheel Europa rondzwerft en thans in Piëmont den baas speelt, en hebben een wettelijken steun in de Kamer der Gedeputeerden, die zoogenaamd door het volk, en eigenlijk door graaf Cavour is gekozen. De Piëmontezen zijn monarchaal in merg en been, en nemen bij de verkiezingen alle zulke representanten aan, als hun uit Turijn door het goevernement, namens den Koning, worden voorgesteld. Er wordt nergens in Europa grootere komedie verkocht, dan bij de zoogenaamd vrije verkiezingen in Piëmont. As gij weten wilt hoe het komt, dat de volksvertegenwoordiging zoo vele revolutionnaire bannelingen uit Lombardije, Rome, Napels, Toskane en Modena in haar midden telt, dan hebt gij dáár de reden. Zij zijn gekozen per order van het goevernement. Had men den grooten Heer, of den Keizer van Japan, of Nena Sahib aanbevolen, men zou hen insgelijks genomen hebben. Daarenboven heeft het goevernement, dat wil het bij de meerderheid beschikt, een expedict middel in de hand, om zich van sommige bestrijders te ontdoen. Hunne verkiezing wordt zonder veel komplimenten vernietigd. Men ziet daaruit wat er is van de konstitutionneele vrijheid in Piëmont, die eigenlijk in een vreeselijk despotismus is ontaard, om het land te werpen in een avontuurlijke, revolutionnaire politiek, die in dit oogenblik op haren hoogste toppunt loopt. Voor het tal der lieden, die in die beweging zijn opgenomen, is het letterlijk eene dronkenschap. Men spreekt en droomt slechts van overwinningen, van roem en grootheid. Het is droevig om aan te hooren, hoe de gezangen van den triomf worden aangeheven aan den rand van een afgrond! In de hoogere kringen is het anders. Wel is waar, *on fait bonne mine à mauvais jeu*, maar men wordt er niet weinig op en neêr geslingerd tusschen de vrees en de hoop, in kwalijk bedwongen onrust. De zekerheid van slagen ontbreekt. Wat de gezetene bevolking betreft, zij verontrust zich over alles en zij heeft daartoe alle rede. Men speelt hare welvaart en hare toekomst op den worp van een teerling. Niet een ieder begrijpt dit volkomen, maar er is als een instinkt, dat allen waarschuwt. In den laatsten tijd vooral, sinds al die vreemde, eerlooze lieden, met de afgrijsselijke physionomie van godvergeten bandieten, het land vervullen onder den schoon klinkenden titel van vrijwilligers in den dienst van Italië, is de vrees en de bezorgdheid der gezetene klasse niet weinig vermeerderd. Men vreest dat dit rampzalig slag van volk, uit alle oorden van Italië en van Europa, mag ik wel zeggen, bijeengeraapt, even gaarne de Piëmontezen als de Oostenrijkers plunderen zal. En men verlangt niets vuriger dan er van bevrijd te geraken, al ware 't ook ten koste van een oorlog.

Ik heb mijne reis er naar ingerigt, om zoo spoedig mogelijk uit de beweging der Piëmonteesche troepen te komen. Ik heb om alle onaangenaamheden met de Oostenrijksche politie te ontwijken, die scherp aan de grenzen toeziet, Lombardije vermeden. Op Piëmontes-

zoeken grond heb ik langs alle wegen soldaten ontmoet, waarbij een groote opgewondenheid scheen te heerschen. Maar bij de bevolkingen heb ik meer verslagenheid dan opgewondenheid waar genomen, ofschoon ook zij eindelijk den oorlog beginnen te verlangen, om tot een uitsluitsel te komen, liever dan nog langer in de schrikbare onrust te blijven, die haar thans beheerscht. Bedaarde en verstandige lieden dachten, dat een oorlog voor Piemont onvermijdelijk was geworden.

In Beijeren drijft men den spot met de Piemontezen, maar die spot is bitter en vol gramschap en wraak. Meer nog heeft men het hier op de Franschen geladen, of liever op den Franschen Keizer. Als ik af kan gaan op de getuigenis van lieden, die Duitschland kennen en een helderen blik in de algemeene zaken hebben, dan moet vooral bij de landelijke bevolking van Duitschland, de herinnering aan hetgeen onder Napoleon I geleden is, traditionneel van ouder op kind overgegaan, en levendig gehouden zijn. Bij 't noemen van den naam der Franschen wordt zij door verontwaardiging aangegrepen. Niets zou gemakkelijker zijn, indien Napoleon III een oorlog begint, dan om haar, als in 1813, als één man te doen opstaan met dit merkwaardig verschil, dat in 1813 de Duitsche bevolkingen volkomen vreemd waren aan den wapenhandel; terwijl daarentegen thans gansch Duitschland overvloed heeft aan *geoefende* soldaten. Zulks is en kan te Parijs niet onbekend zijn. En ik heb nog al hoop, dat het iets zal bijdragen, om de oorlogzuchtigen, die den Franschen Keizer omringen, tot nadenken te brengen.

Aan de leden der Tweede Kamer is rondgedeeld het Voorloopig Verslag op het wetsontwerp, houdende vaststelling van bepalingen omtrent het gebruik der spoorwegen, den 9den Oktober des vorigen jaars aan die Kamer aangeboden. Bij de overweging dezer voordragt in de afdeelingen, die op het oog heeft verzekering van de openbare veiligheid en het belang van 's Rijks dienst verklaarden, blijkens het Voorloopig Verslag, de meeste leden met genoegen daarvan kennis te hebben genomen. Zij meenden dat deze nieuwe voordragt, wat geheel haar zamenstel, en inzonderheid de volledigheid der daarin opgenomen voorschriften betreft gunstig bij het vorige afsteekt. In twee der afdeelingen werd echter de bedenking gemaakt, dat de Regering thans bepalingen in de wet heeft opgenomen, die daarin niet te huis behooren. Eenmaal zich voorgesteld hebbende om het staatstoezigt op de spoorwegen te regelen, en dus eene policiewet voor dat bepaalde onderwerp te leveren, had zij naar deze meening, binnen dat terrein moeten blijven, zonder een ander te betreden, tot zekere hoogte vreemd aan het doel van zoodanige wet.. Nogtans zijn hier de voorschriften betrekkelijk het staatstoezigt met andere vermengd die de voorwaarden betreffen, waarop koncessie voor den aanleg van spoorwegen verleend moet worden. Als zoodanig waren naar de meening dier leden vooral de artt. 6, 7, 21, 22 en 23, alsmede geheel het vierde Hoofdstuk der wet te beschouwen. De vermenging van ongelijksoortige bepalingen moet, naar hun gevoelen, een nadeeligen invloed op de beoordeeling van geheel het onderwerp uitoefenen. De bezwarende voorwaarden, waaraan niet slechts de toekomstige, maar ook de bestaande ondernemers van spoorwegen onderworpen worden, verhoogen het strenge karakter daarvan en werpen op de daarin voorkomende policie-voorschriften een ongunstig licht. Op deze bedenking werd geantwoord, dat ofschoon uit een zuiver logisch oogpunt de weglating uit dit wets-ontwerp van de bepalingen, die voorwaarden van koncessie betreffen, zich misschien zou aanbevelen die weglating weinig strooken zou met de bestaande behoeften en het belang der zaak. In afwachting van zoodanige nadere wet mogen in het publiek belang de verpligtingen der spoorwegondernemingen, die men hier meer bepaald op het oog heeft, niet ongeregeld blijven, terwijl ook strenge afscheiding der beiderlei soort van bepalingen daarenbinnen niet wel mogelijk is. Zij grijpen, werd geantwoord, wel in elkander, vooral zoodra de wet zich niet beperkte tot hetgeen in een meer engen zin de bevordering van het veilig verkeer betreft, maar zich ook uitstrekte tot hetgeen in het belang van 's Rijks dienst van de spoorweg-ondernemingen gevorderd wordt.

In verband met het voorafgaande werd door eenige leden gevraagd, dat de tegenwoordige wet, ook voor zoover zij bloot het staatstoezigt betreft, te ver gaat, zoo zelfs dat de daarin vervatte politievoorschriften, ontaarden in een medebeheer der Regering over de gekoncedeerde spoorwegen en de daarop te verrigten dienst. Volgens onderscheidene in de wet opgenomen bepalingen meenden zij, dat de spoorwegondernemingen verantwoordelijk worden gesteld voor beuzelingen der Regering, aan de bestuurders dier ondernemingen vreemd, of die hun opgelegd worden. Het gevolg zou zijn, dat de ondernemers geheel het toezigt aan de Regering zouden overlaten, waardoor dan toch waarlijk het belang der openbare veiligheid niet zou worden bevorderd. Deze bedenking werd echter van de zijde der meerderheid niet onbeantwoord. Naar haar inzien kan het als onbetwistbaar worden aangenomen, dat het toezigt op de spoorwegen thans hier te lande veel te wenschen overlaat, ja zelfs als gebrekkig te beschouwen is. De overtuiging daarvan meenden zij, is bijna een volksgevoelen geworden. De klagten over willekeurige handelwijze, vooral van de Rijnspoorweg-maatschappij, met opzigt tot loopen en de inrigting der treinen en tot karigheid in het gebruik van wachters en kondukteurs, zijn zeer menigvuldig. Ook wordt van tijd tot tijd, te regt of ten onregte, het vermoeden geopperd, dat aan den bouw onzer spoorwegen allengs veel begint te ontbreken. Ten gevolge van een en ander en van het uitzigt op den aanleg van nieuwe spoorwegen, bestaat aan eene wet op de politie der spoorwegen dringende behoefte en is het oogenblik voor de regeling der zaak gunstig. Dat zoodanige regeling niet zonder streng regeringstoezigt plaats kan hebben, vloeit, meenden zij, uit den aard der zaak zelve voort.

Ook werd in eene der afdeelingen opgemerkt, dat het aangeboden wetsontwerp uitsluitend slaat op partikuliere spoorweg-ondernemingen, en dus bij het tot stand brengen van staats-spoorwegen onvolledig of onvoldoende zou zijn, terwijl door verscheidene leden mede kennisneming is gevraagd van al de tot nu toe door de Regering verleende spoorweg-koncessiën, met uitzondering van de koncessie van den Rijnspoorweg, die bij eene vroegere gelegenheid overgelegd en onder de gedrukte stukken van de Staten-Generaal opgenomen is.

Tevens is het wenschelijk geacht, dat de wet eene bepaling behelze omtrent den termijn binnen welken zij in werking zal treden, en men heeft dit dubbel wenschelijk geacht, omdat men onderstelt, dat de reglementen, die uit de wet voortvloeijen, te gelijk met deze zullen worden uitgevaardigd en omdat de meeste leden hoogst ongaarne eene wet als deze, die in eene dringende behoefte voorziet, nog gedurende een geruimen tijd buiten werking zouden willen doen blijven. — Ook op de konsiderans der wet zijn eenige aanmerkingen gemaakt.

Heden wordt van regeringswege, ter verdere mededeeling aan de kamers te Rotterdam en Dordrecht, aan de kamer van koophandel en fabrieken te Amsterdam verzonden een verslag met bijlagen omtrent de handels- en nijverheidsbetrekkingen in Oostenrijk gedurende de maand Feb. jl.

Heden wordt van regeringswege, ter verdere mededeeling aan de kamers te Rotterdam, Dordrecht en Groningen, aan de kamer van koophandel en fabrieken te Amsterdam, verzonden een verslag van den handel en de scheepvaart in de provincie Oost-Friesland, over 1858.

Z. M. de Koning heeft gisteren, voor zijn vertrek uit deze stad, aan den burgemeester eene som van twee duizend guldens, ten behoeve der algemeene armen dezer stad, doen ter hand stellen.

Z. M. de Koning heeft den heer Frans Coenen, bij gelegenheid van het koncert, door dien heer ll. Maandag in het Park gegeven, eene som van f 400 voor de algemeene armen dezer stad doen toekomen.

Z. M. de Koning heeft den heer Frans Coenen benoemd tot ridder der orde van de Eikenkroon.

Gisteren morgen is in een gang in de Anjelierstraat eene hoog bejaarde vrouw, tot een onkenbaren klomp verbrand in hare woning gevonden.

Bij kon. besluit is de tot dusverre gebruikelijke stempel voor gouden en zilveren werken van Ned. oorsprong, waarvan de gehalte niet wordt gewaarborgd, alleen ten bewijze dat de belasting voldaan is, met 1 Aug. a. s., vervangen door een anderen, houdende een Dolfijn met opgeheven staart, in verschillende grootte en vorm uitgesneden.

Door de internationale telegraaf-maatschappij is in overleg met den minister van Binnenl. Zaken, bepaald dat twee ambtenaren dier maatschappij voorloopig werkzaam zullen wezen op het rijks-telegraafkantoor te Amsterdam en twee ambtenaren van de Rijkstelegraaf daarentegen te Londen, op het telegraafkantoor der Internationale telegraaf, maatschappij ten einde te trachten zoo doende de telegrafische gemeenschap te bespoedigen. Ten gevolge dezer overeenkomst zullen de telegrafisten van den Rijks telegraaf Roeterinck en van Eek eerstdaags naar Londen vertrekken.

De officiële notering der prijzen van het vee, besteed ter markt van gisteren, is als volgt: Kalveren, wegende 200 ℔, 1e kwal. f 90, 2e kwal. f 70, 3e kwal. f 60; dito, wegende 180 ℔, 1e kwal. f 70, 2e kwal. f 50, 3e kwal. f 40; dito, wegende 150 ℔, 1e kwal. f 50, 2e kwal. f 40, 3e kwal. f 30. Schapen f 22, f 26 en f 30. Varkens golden 44, 46 tot 48 ct. het Ned. ℔.

Z. M. heeft, op zijn verzoek, eervol ontslagen als kommies der 1ste kl. ter provinciale griffie van Zuid-Holland, W. J. de Bas; als equipagemeester en havenmeester der marine te Hellevoetsluis, C. J. Speelman, onder toekenning van een pensioen van f 1800; benoemd: tot ontv. der dir. bel. en acc.: te Vorden, jhr. T. E. van Nispen; Koudum, jhr. J. G. F. van Spengler; Veldhoven c. a., J. C. Kremer; tot burg. der gem.: Welde, E. Meurs; Middelburg, mr. J. F. Byleveld van Serooskerke; tot ijker van het vaatwerk te Helder, H. Baasdorp; alsmede het kantoor der dir. bel. en acc. te Gestel c. a. ingetrokken; de gem. Gestel en Blaarthem ingetrokken en vereenigd met het kantoor der dir. bel., in- en uitg. regten en acc. te Eindhoven, onder voortdurend beheer van den ontvanger F. van Lelyveld van Cingelshouck aldaar; en bepaald dat voortaan het kantoor der dir. bel. en acc. van Veldhoven zal zijn zamengesteld uit de gem. Veldhoven en Meerveldhoven, Waalre, Aalst, Oirle en Zeelst, hoofdplaats Veldhoven.

'S GRAVENHAGE, 6 April. HH. MM. de Koning en de Koningin, benevens Z. K. H. de Prins van Oranje zijn heden voormiddag van HD. togt naar de Hoofdstad in de residentie terug gekeerd.

— 7 April. Heden is voor het Prov. Geregtshof in Zuidholland aangevangen de behandeling van de zaak des gepensionneerden luit.-generaals C. A. Gunkel, die om de hooge jaren des beschuldigden en de daarbij komende omstandigheden in zoo groote mate de algemeene aandacht gespannen houdt. Talrijk is het publiek ter teregtzitting tegenwoordig, zelfs van elders, tot bijwoning van een regtsgeding bijeengekomen, dat wel onder de treurigste behoort, welke zich in Neêrlands regtszaken hebben voorgedaan. Nadat het Hof had zitting genomen, is met de voorlezing der akte van beschuldiging een aanvang gemaakt.

DORDRECHT, 3 April. De arrondissements-regtbank alhier heeft uitspraak gedaan in de belangrijke procedure van den staat der Nederlanden tegen de gemeente Puttershoek. Het is bekend, dat de staat van deze gemeente betaling vorderde van transport-, vestiging- en verplegingskosten, over de jaren 1847—1854, van bij die gemeente armlastige bedelaars, die krachtens regterlijk vonnis in het bedelaars-gesticht van de maatschappij van weldadigheid werden opgenomen. De regtbank heeft o. a. overwogen, dat uit de grondwet en de wet op de regterlijke organisatie onmiskenbaar volgt dat de roeping der regterlijke magt is, om kennis te nemen van alle geschillen van privaat-regtelijken aard, en dat zij alleen dan over publiek-regtelijke geschillen mag oordeelen wanneer de kennisgeving daarvan uitdrukkelijk aan haar is opgedragen; dat voorts de vordering des eischers in zuiver publiek-regtelijk, als zijnde ingesteld door den staat niet als zedelijk ligchaam, maar als staatsbestuur, tegen de gemeente mede als publiek persoon, als bestuur van een onderdeel van den staat en zulks niet ter zake van eene verpligting ex jure civili, maar voortspruitende uit de regeling van een onderwerp van algemeene staatszorg. De regtbank heeft verder overwogen, dat dit publiek-regtelijk geschil niet valt in den kring bij eenigerlei wetsbepaling aan de regterlijke magt aangewezen en voornamelijk op deze gronden zich ratione materiae onbevoegd verklaart, om van de zaak kennis te nemen met veroordeeling van den eischer in de kosten.

VEENDAM, 5 April. Gisteren avond had alhier een treurig ongeval plaats. De jongeling Johs. Zwalen, als knecht werkzaam aan het tigchelwerk te Ommelanderwijk, zou na afloop van het werk, een paard nemen naar Veendam; hij verzocht zijne kameraden hem op het paard te helpen, hetwelk op zijn dringend verzoek geschiedde. Nauwelijks was hij te paard gezeten of het begon te steigeren, zoodat hij er afviel. Hij klaagde dadelijk over pijn in de zijden en een oogenblik daarna stortte hij op den grond neder men bragt hem met een wagen naar zijne woning, doch hij overleed voor dat hij het huis bereikte. (H.)

SNEEK, 5 April. Van 26 Maart tot en met 1 dezer zijn in deze provincie 87 runderen aan de besmettelijke longziekte gestorven of afgemaakt; bedragende daardoor het totaal der gevallen sedert 1 Jan. dezes jaars 931.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 6 April. De vordering van Oostenrijk tot ontwapening van Piemont schijnt werkelijk de voornaamste oorzaak te zijn, van het uitstel der opening van het Kongres. Men had eenigermate het regt, die vraag reeds beslist te gelooven, wijl ter eene zijde, de pretentiën van het Weener kabinet op dat punt niet nieuw zijn, en de bepaalde weigering van Piemont geen twijfel lijdt. Nogtans is de zaak weder op het tapijt gebragt. Een ander zeer belangrijk punt, welk misschien de hinderpaal voor alle toekomende beraadslagingen zal zijn, is, dat Keizer Napoleon bepaalt verbiedt, de minste toespeling op de traktaten van 1815 te maken, ja, hij wil zelfs niet dat men haren naam noemt.

— De Parijsche Konferentie zal aanstaande Donderdag ten 1 ure bijeenkomen. De vertegenwoordigers van Pruissen, Oostenrijk, Engeland, Rusland, Piemont en Turkije ontvingen hunne uitnoodigingsbrieven. Er zullen, naar men verneemt, slechts twee zittingen gehouden worden en de verkiezing van Kolonel Couza

over welker bevestiging men het eens is, alleen de Konferentie bezig houden.

— De *Constitutionnel* deelt de tijding mede der verbeide komst van vorst Gortschakoff te Parijs. Volgens dat blad zal de Russische minister in het laatst der week in de hoofdstad zijn.

— Het troepentransport naar het Zuiden houdt aan, en in de grensdepartementen, vooral van Var, Isère, Rohne, heerscht eene ongewone drukte, door vervoer van artillerie.

— De Piëmonteesche generaal Fanoi, die eene militaire zending te vervullen had, werd op de Tuilleriën ter tafel genoodigd.

— Het Fransche ministerie van Marine heeft een besluit genomen, volgens hetwelk op alle schepen regelmatige, meteorologische waarnemingen, volgens het stelsel van luitenant Maury, moeten gedaan en opgeteekend worden. De oorlogschepen zijn daartoe verpligt en bekomen de *Sailing Directions* van Maury, eene verklaring zijner wind- en stroomkaarten, de geheele verzameling der kaarten van de *Board of Trade*, en de loodskaarten van Maury. De gezagvoerders der koopvaardijschepen, die zich verbinden tot eene regelmatige waarneming, ontvangen insgelijks eene reeks dokumenten. Alle waarnemingen worden in het Marine-dépôt bewaard en daar bewerkt.

— Men leest in de *Univers*:

„Terwijl de Protestanten niet ophouden met zuchten en klagen, over de onderdrukking hunner geloofsgenooten in Oostenrijk, deelt het officiële blad van Weenen een berigt mede, waaruit niet het minste spoor van vervolging is op te maken. De Keizer heeft aan de Protestanten zijner hoofdstad een stuk gronds geschonken ter waarde van 50 à 60,000 florijnen, om er eene Protestansche school op te bouwen. Toen dit geschenk gedaan werd, waren nauwelijks acht dagen verloopen, sinds eene deputatie, bij eene audientie, aan Frans Jozef het verzoek er toe gedaan had. Men weet, dat 's Keizers wil is de betrekking der Protestanten tot den Staat te regelen zooals zulks met de Katholieken geschied is: door het Konkordaat. Wanneer de zaken zoo slecht vooruit gaan, weten de Protestanten zeer wel, dat alleen hunne inwendige verdeeldheden daarvan de oorzaak zijn. Intusschen genoten zij toch alle wenschelijke vrijheden: de Katholieken in Zweden, Noorwegen, Denemarken en Mecklenburg zouden zich zeer gelukkig heeten, bij dergelijke vervolgingen. De Protestantsche redakteur van het vrijzinnige blad van Saksen, de heer Brandes, bewijst dat de Evangeliegezinden veel minder in Oostenrijk te wenschen hebben, dan de Katholieken der noordelijke streken en vooral in Saksen, zelfs dan de Protestanten in Protestantsche landen. „Bij vergelijking, zegt hij, van den toestand der Protestanten in Oostenrijk met dien der Katholieken in Saksen, ontwaart men dat de Katholieke Kerk, in het eerstgenoemde rijk, volgens regt, veel meer van den Staat zou kunnen eischen, dan de Evangelische Kerk in het laatsten."

— De alombekende Musard, wiens dirigeerstok duizende en duizende danslustige voeten in beweging bragt, is te Auteuil (bij Parijs) in den ouderdom van 67 jaren overleden.

ENGELAND.

LONDEN, 6 April. De bladen geven verslag van de verklaringen door lord Derby in het Hoogerhuis en den heer Disraëli in het Huis der Gemeenten gedaan, alsmede de aanmerkingen, welke daarop in de beide vergaderingen gemaakt zijn. De twee ministers hebben aan de Kamers doen weten dat het kabinet de hervormingswet slechts had ingediend, om de beloften te vervullen door vorige administratiën gedaan, waarvan het zich nu ontslagen meende. Lord Derby is op dat punt zeer uitgebreid geweest. Hij gelooft zich geenzins verpligt die wet op nieuw of eene andere voor te stellen, na de verwerping van het Lagerhuis, — zoo hij eenigen maatregel indient, zal hij zich niet verbonden achten door de beginselen van den eerste.

— De kiezers-cirkulaire van den heer Disraëli, waarvan reeds vroeger sprake was, heeft geenszins den bepaalden zin welken men haar toeschreef. De kanselier der schatkist zegt niet aan zijne kiezers, dat de algemeene vrede afhangt van de ondersteuning, welke de natie aan het tegenwoordige ministerie zal verleenen. Hij toont alleen de noodzakelijkheid aan, van in Engeland, bij den tegenwoordigen, moeijelijken toestand van Europa, een bewind te hebben, dat door den steun eener krachtige meerderheid, een matigen invloed in den raad der groote mogendheden kan uitoefenen.

Het is daarom niet minder waar, dat het kabinet minder op de hervorming, dan op de buitenlandsche staatkunde en het behoud van den vrede, de verkiezingen wil doen werken. De eerste minister heeft zulks in het Huis der Lords, en de heer Disraëli in dat der Gemeenten gezegd, tevens bewijzende, dat de tegenstand, door de hervormingswet ontmoet, geenszins den vrede van Europa heeft in gevaar gebragt.

— Over de ontbinding van het Parlement die voor de deur staat, schrijft de *Times*: „Er werd geen buitengewone wijsheid vereischt, om dien uitslag te voorzien. De Regering van lord Derby was niet gezien, toen zij optrad en het is moeijelijk te begrijpen, dat zij nogtans hare stelling aangenaam genoeg vond, om haar bestaan langer te willen rekken, dan hoogst noodig was. Zoo als de meeste onvermijdelijke zaken verraste de ontbinding toch nog, toen zij eindelijk kwam. Wij waren op den maatregel niet voorbereid, wijl wij vermeenden dat zij nadeelig voor de natie moest zijn en der Regering niet veel goeds beloofde. Zelfs nu zij werkelijk genomen is, willen wij toch het beginsel niet verzekeren, welke tot het besluit gevoerd heeft, of welke goede vruchten men zich daarvan belooft." Het huidige, twee jaren oude Parlement, meent de *Times*, strekt niets meer tot eer, dan de jongste debatten over de hervormingswet. De diskussiën over de parlementaire hervorming hebben tot eene overeenstemming geleid, welke even ongedacht als bemoedigend is. Alle uitzigten zijn er geweest, om de hoop van alle gematigde mannen vervuld te zien. Plotselings wordt het Parlement ontbonden, en eene schoone gelegenheid, waarvan men zoo ligt gebruik had kunnen maken, verdwijnt.

— Een Engelsch blad berigt: „In eene dissenterkerk te Preston zegt de geestelijke in zijn Zondagsgebed: „God zegene John Bright, Richard Cobden, Edward Miall en alle edele hervormers van ons land."

— Uit goede bron, naar men zegt, wordt aan de *Tribune* in New-York uit Azië gemeld:

„Een der belangrijkste gebeurtenissen, geheel authentiek, schoon aan de dagbladen nog niet bekend, is de onderwerping der Khalka-Tartaren aan Rusland. Deze stam telt vier millioen zielen, en haar land strekt zich van de grenzen der provincie Irkutzk tot de groote Mongoolsche woestijn uit. De streek is zoo uitgebreid als Frankrijk en heeft het luchtgestel van zuidelijk Europa. Het is het Italië van Siberië. Als men daar de nieuwe verovering van het door den Amer besproeide land voegt, dan heeft Rusland sinds Alexanders troonbestijging een gebied bekomen, zoo groot als Frankrijk, België, de Nederlanden en gansch Duitschland te zamen. Het schijnt werkelijk dat Rusland niet op Indië maar op China loert. Dit feit behoort tot eene der grootste staatkundige stappen, welke sinds verscheiden jaren gedaan zijn, en het is de aanmerkelijkste schrede tot uitbreiding, welke Rusland sedert de verdeeling van Polen mogt doen.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 6 April. De *Oest. Zeit.* schrijft: „Graaf Cavour weigert zijne staatkundige houding te laten varen, of tot de ontwapening over te gaan, en Oostenrijk zal niet op een Kongres verschijnen, zoolang Piëmont strijdvaardig blijft. Men verzekert uit Parijs, dat hem geraden is, *pro forma* toe te geven, de troepen van de grenzen terug te doen trekken, zonder die te verminderen, en meer dergelijk uiterlijk vertoon. Men heeft hem voorgesteld, dat hij daardoor zijne zaak niet opgeven en alle schuld op Oostenrijk werpen zoude. Hij moet nogtans geweigerd hebben zulk een voorslag aan te nemen."

— Het te Florence reeds voor de uitgave in beslag genomen schotschrift „Toskane en Oostenrijk" ziet thans in Turijn het licht. Als proeve dient uit de vele aantijgingen het volgende: „In Livorno en Pistoja worden de Toskaners bij honderden door de Oostenrijksche regtbanken veroordeeld, en zonder toestemming der Toskaansche Regering elk vonnis voltrokken." Van zulke fabelen vloeit de brochure over, welke uitgave in Turijn desniettemin, door het officiële Piëmonteesche blad, wordt aangekondigd met de opmerking, dat het werk eene hooge, staatkundige beteekenis heeft, en, — wat volkomen bezijden de waarheid is, — in Florence reeds verscheen.

— Men schrijft uit Turijn, 3 April: De *Sentinella delle Alpi* verzekert, dat het besluit genomen is, tweeduizend man der reserve in te roepen. Volgens de *Italia* zijn te Genua vele Italianen uit Amerika aangekomen, om den zoogenaamden vrijheidsoorlog mede te maken. Volgens de *Vedetta* zijn de ingelijfde vrijwilligers 10,000 man sterk. De *Armonia* meldt dat generaal Garribaldi, langs telegrafischen weg, de oversten Cosenza en Medici benoemd heeft, om den officieren-staat te Cuneo en Savigliano voltallig te maken. De *Opinione*, die zich tot kroniek der revolutionnaire beweging maakt, berekent het getal vrijwilligers, die zich naar Piëmont op weg begeven willen, op 300 man. In Perugia en Umbria heerscht de meeste gisting. Verder zegt dat blad, dat door Frankrijk bij de spoorweg-direktie onderzoek gedaan is, naar het aantal soldaten, welke op eenen dag vervoerd kunnen worden. Als de *Opinione* daarna verzekert dat binnen vier dagen een Fransch leger van 150,000 man binnen Turijn kan zijn, moet men dit als een dier gouden droomen beschouwen, waarmede zij zich zoo gelukkig schijnt te gevoelen.

— In Venetië gaan de theater-demonstratiën haren gang. Eene danseres, in een wit, met roode rozen bezet kleed, hondt een haar toegeworpen immortellenkrans op de hoogte der rozenband, en het publiek gilt en stampt van verrukking over dien, aan de policie gespeelden trek. In weerwil van het verbod, werd door dat meesterstuk van genie, toch de nationale driekleur op het tooneel vertoond! —

— De Montenegrijnen hebben weder een kleinen rooftogt gedaan en, daar zij waarschijnlijk gebrek aan vleesch hadden, eene kudde van 100 ossen en 500 schapen uit Herzegowina naar de bergen gedreven. De aanvoerders der bende vroegen nog aan de herders of zij Turken waren; toen deze verklaarden Christenen te zijn, was hun antwoord, dat zij den muzelmannen zeker onthoofd hadden, wijl vorst Danielo bevolen had, met personen, tot dat geloof behoorende, geene omslag te maken.

BERLIJN, 5 April. Uit goede bronnen verzekert men, dat de diplomatie in dit oogenblik minder wordt bezig gehouden, door de grondslagen voor het kongres, dan wel door het vraagstuk der ontwapening, hetwelk de meeste zwarigheid oplevert. De vier hoofdzakelijke grondslagen zijn: 1°. het opsporen van middelen, tot vernietiging der verwarring in Italië; 2°. de ontruiming van den Kerkelijken Staat; 3°. de hervormingen, welke den Italiaanschen Staten behooren aangeraden te worden, en 4°. eene herziening der bijzondere verdragen. Deze grondslagen, uit Engeland voortgekomen, nam Oostenrijk met eenig voorbehoud aan. De konfederatie der Italiaansche Staten, in plaats van bijzondere verbonden, is waarschijnlijk geen denkbeeld uit Londen, maar wijl het in Weenen niet is voorgesteld, had Oostenrijk ook geene gelegenheid zijn gevoelen daaromtrent mede te deelen. Men behandelt dus minder die grondslagen, dan wel de quæstie der ontwapening.

— Men schrijft uit Kassel, van 31 Maart: „De Tweede Kamer heeft heden hare eerste openbare zitting gehad, na eene vrij lange tusschenpozing. De prezident opende haar, door eene rede over de werkzaamheden der Kamer, welke met de volgende woorden eindigde. „De bijeenkomst der Kamer heeft in een zeer gewigtig tijdstip plaats. De rust van Europa wordt bedreigd, door de oneenigheid van twee groote mogendheden, en een harer behoort tot ons Duitsche vaderland. Nog mag men hopen, dat de bemiddelende mogendheden het gevaar zullen afwenden. Zoo die hoop echter verdwijnt: zal de vraag beslist moeten worden of Duitschland dien oorlog zwijgend en roerloos zal blijven aanzien. Ofschoon niemand betwijfelen kan, dat de afstammelingen der oude Kelten, getrouw aan hunne overleringen van 2000 jaren, bezield zijn door den geest der eensgezindheid, geloof ik echter, dat het den pligt der volksvertegenwoordiging is, openlijk te verklaren, dat de Hessen bereid zijn, in vereeniging met de andere Duitsche stammen, de eer, onschendbaarheid en onafhankelijkheid van Duitschland, waar die bedreigd worden, zoo krachtdadig mogelijk te verdedigen. Ik noodig de leden der Kamer uit te betoonen, dat zij overeenstemmen met deze mijne woorden, door zich op te rigten."

Alle leden stonden op.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 7 April.

BEVALLEN (4 April): A. W. van der Kellen, geb. van der Kellen, D. — (5 April): C. J. Fischer, geb. Willems, Z.

OVERLEDEN (1 April): A. Pouwels, wed. J. H. Wijnand, 79 j. — (3 April): P. P. M. Loots, 13 m. — (5 April): L. van Biene, 18 m.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 6 April. België 2½ pc. 55.50p; 4½ pc. 97.37½g; Metal. 64.75g; Nation. 67.75; Spanje 1½ pc. 29.87½g; 3 pc. 40.25g.

PARIJS, 5 April. Rente kont. 4½ pc. [illegible] op lev. 3 pc. 68.25; Credit mobilier 726; Fr. Oost. Spoorw. 613; Spanje 1½ pc. —; 3 pc. —; Rom. Leening. —

LONDEN, 6 April. Cons. 95½; Braz. 5 pc. ——; 3 pc. Mexiko 21⅜; 4½ pc. Peru 91; 3 pc. id. 71½; 4½ pc. id. doll. bonds 81½; Grenada uitgest. 5¾; id. werkelijke 19½; 5 pc. Venezuela 42½; 2½ pc. id. 17¼; 3 pc. Port. 44⅞; 3 pc. Spanje 44¾; 1½ pc. id. 30¾; Coupons 5; Amortiz. [illegible] pc. Russen 100; 5 pc. id. 110; 2½ pc. Holland 65⅛; 4 pc. id. 99¾; Illinois Shares 60; id. 7 pc. Oblig. 78; Sardinië 81; Ecuador 16¾.

WEENEN, 6 April. Met. 5 pc. 73.30; Nat. [illegible] Aktiën 868, Noord-Bahn akt. 168; Credit Akt. [illegible] Spoorw. akt. 236; Lomb. Venetiaans. [illegible] Wissel op Londen 3/m. 11.91; Goud 10, [illegible]

BERLIJN, 6 April. Metalliek [illegible] Nationale 69¾; Stiegl. 5de serie 102½; 6de id. 100½; Rusland 5 pc. 109½; Pruiss. Staats. 4½ pc. 99⅞; Wissel op Londen 2/m. 6 th. 19⅜, Parijs 79⅝, Hamburg 152, Amst. 141¾, Weenen 92, Petersburg 99½, Diskonto 4.

HAMBURG, 6 April. Mexikanen 4½, Spanje 3 pc. 38; 1½ pc. 28¼, Rusland 5 pc. 104, 4½ pc. —, Vereinsbank 97¾, Noord-Duits. bank 80½, Wissel op Londen 3/m. —, Amsterd. —, Diskonto 1¾.

FRANKFORT, 6 April. Metalliek 5 pc. 64¼, Nation. 67⅛, Spanje 3 pc. 40, 1½ pc. 30; Wissel op Londen 116⅞, Weenen 105¼, Parijs —, Amsterd. —, Diskonto 3½.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	f 55¾	2/m. Livorno	f 39
Zigt "	" 56⅛	" Napels	" 78
2/m. Bordeaux	" 55⅝	3/m. Petersburg	" 173
½/m. "	" 55¾	6/w. Weenen	" 104
3/m. Madrid	" 239	" Augsburg	" 99
" Cadix	" 241	" Frankfort	" 99½
" Sevilië	" 238	2/m. Hamburg	" 35⅜
" Bilbao	" 238	Zigt	" 35½
" Lissabon	" 40¾	2/m. Londen	" 11.65
" Porto	" 40¾	Zigt	" 11.70
2/m. Genua	" 45¾	Rotterdam	" ⅛

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		6 APRIL 4½ u.			gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.		a		
Nederl. Bank	4 "	167	"		
Nederl. Werkel. Schuld a	2½ pCt.	63$^{11}/_{16}$	"	64	64
Dito Dito	3 "	76	"	76⅜	76⅜
Dito Dito	4 "	98¼	"	98⅝	98$^{9}/_{16}$
Amort. Syndik.	3½ "		"		
Aand. Handel-Maatsch.	"	142	"	142¼	
Oost-Ind. Leening	4 "	97½	"	97¾	
Aand. Holl. Spoorweg.			"		
Leening idem	4½ pCt.		"		
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ "	100	"		
Maatschappij van Weld.	4 "		"		
België, Cert. Adm. B. bk.	2½ "		"		
Dito bij *Rothschild*	2½ "	52⅓	"		
[illegible] Certifikaten	3 "	63¾	"		
[illegible] Obligatiën	1½ "	[illegible]	"	30$^{5}/_{16}$	
Dito	3 "	[illegible]	"	43$^{15}/_{16}$	
Dito Binnenl.	3 "	40¼	"	40$^{5}/_{16}$	40$^{5}/_{16}$
Amortisabele Schuld			"		
Bewijzen Coupon		5	"		
Crediet Instel. bij *Prost & C°.*			"		
Portugal, Obligatiën	3 pCt.	45$^{3}/_{16}$	"	45¼	
Dito 1856	3 "	44⅝	"	44$^{11}/_{16}$	44$^{11}/_{16}$
Dito Uitgestelde			"		
Rusl. Obl. bij *Hope en C°.*	5 pCt.	103¾	"	103⅞	
Dito bij idem 1828/1829	5 "	102	"		
Cert. bij idem 1831/1833	5 "		"		
Dito bij idem 1840	4 "	85¼	"	85$^{5}/_{16}$	
Dito bij *Stieglitz*	4 "	85¾	"		
Dito Nieuwe	4 "		"		
Dito 5de Serie	5 "		"		
Dito 1855, 6de Serie	5 "	101⅛	"	101¼	101¼
Dito adm. te Hamburg	5 "	98⅞	"		
Dito idem te Londen	5 "		"		
Dito dito dito	4½ "	91	"		
Inschrijving in Assignat.	6 "		"		
Certifikaten van dito	6 "		"		
Spoorweg Aktiën	5 "	73¼	"		
Polen, Aand. 1835, fl. 500	f	155¾	"		
Obligatiën	4 pCt.	80¾	"		
Pruissen, Obligatiën	4½ "		"		
Dito 1854	3½ "		"		
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.*	5 "		"		
Dito dito	4 "		"		
Dito Metalliek	5 "	62	"	62⅝	62⅜
Dito Rente Amsterdam	5 "	74	"	74⅝	74½
Dito Nationale 1854	5 "	65$^{1}/_{16}$	"	65⅝	65$^{7}/_{16}$
Dito dito	2½ "	32$^{9}/_{16}$	"	32$^{13}/_{16}$	32$^{13}/_{16}$
Weener Bank-Aktiën	f	928	"	930	
Dito Aand. fl. 250, 1839	"		"		
Dito dito 250, 1854	4 pCt.	300	"		
Beijeren, Spoorweg Aandeelen			"		
Napels, Cert. bij *Lam. en B.*	5 "		"		
Dito bij *Rothschild*	5 "		"		
Denemarken, Oblig. te Lond.	5 "		"		
Dito	3 "		"		
Braziliën, Geldl. 1824 v. £ 100	5 "	99¼	"		
Dito 1839 van £ 100	5 "	98⅞	"		
Dito 1843 £ 100	4½ "		"		
Dito 1852	4½ "		"		
Dito 1858	4½ "		"		
Sardinië	5 "		"		
Peru, Geldl. 1854	4½ "		"		
Dito te Parijs			"		
Ecuador, Oblig. 1855	1 "	16$^{3}/_{16}$	"	16	
Venezuela, dito 6 pCt thans	5 "		"		
Dito Uitgestelde	2½ "	16$^{13}/_{16}$	"		
Grenada, Obligatiën	3½ "	17⅝	"	17⅞	17⅞
Dito Uitgestelde		5½	"	5⅝	
Mexico dito	3 "	20	"	20⅛	
Nrd-Amer., Ph. *Hope en C*, Lr. A	f		"		
Dito dito	" B "		"		
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.	82¾	"		
Amerik. Bank-Aktiën			"		
Illinois Spoorweg-Aandeelen			"		
Dito Oblig. Constr. Bons.	7 pCt.	82¼	"		
Louisiana	5 "		"		
Grieken., Obl. Geldl. 1825	5 "	8$^{13}/_{16}$	"	8⅞	

Handel-Maatschappij kontant ——; dito Leening 1858 4 pCt. 100; Russ. Spoorweg doorgef. 234, ½; Hypotheek 4½ pCt. —; [illegible] Spw. Oblig. bij Hope 3 pCt. —.

Algemeen was de markt gunstiger gestemd.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 3 pCt., Disconto 3 pCt.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 6 April.

Tarwe stil; 135 ℔ o. witb. Poolsche *f* 336; 130 ℔ n. Groninger *f* 2[illegible].

Rogge gedroogde prijshoudend; ongedr. flaauw: 125, 126 ℔ Pruissische *f* 188, 190; 116 ℔ Petersb. *f* 155; 119 ℔ Archangel *f* 159; 123 ℔ Fransche *f* 166.

Garst, Haver en Boekweit zonder handel.

Op 9 vaten Olie in April ek. 67; Okt. 61½ £. *Raapolie* op 6/w. *f* 38¼; Vliegend *f* 37; 1° Mei ek. *f* 35¾, 6 a 5⅞; Sept., Okt., Nov. en Dec. *f* 35, ¼, ⅜ a ¼. *Lijnolie* op 6/w. *f* 31; Vliegend *f* 29¾; 1°. Mei ek. *f* 29¾; Sept. *f* 30¾ a ½; Okt., Nov. en Dec. *f* 31 a ¼. *Hennepolie* op 6/w. *f* 35¼; Vliegend *f* 34.

SCHIEDAM, 6 April. Van Gerst verkocht: 133/2 ℔ Zweedsche *f* 167 6/w. — Moutwijn *f* 15,—; Jenever *f* 20,50; Amst. Proef *f* 21,75 per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling *f* 1,— per ketel.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 7 April. King, Fox, Yarmouth.
HELVOET, 6 April. Buck, Josephine, Malaga.

UITGEZEILD:

TEXEL, 7 April. Seppich, Reka, Konstantinopel.
HELVOET, 6 April. Hollander (st.), Havre.
BROUWERSHAVEN, 6 April. Maye, Golden Rule, (v. Rott.) New-York.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 7 April, in lading naar:

Ludwigsh. en Manheim.	J. Egberts, Matthieu Wenmakers.
Urdingen.	B. van de Poll, Maria.
Mannheim.	N. Schnekkenberger, Adolf Sander.
Dusseldorp.	P. C. Artz, Vr. Wilhelmina.
Wesel en Ruhrort.	P. J. Balck, Vrouw Rebecca.
Mainz.	F. M. Kirsch, Mainz N°. 10.
Francfort a/M.	J. W. Timmerman, Francf. N°. 21.
Maastricht.	P. de Bruyn, Niets Zonder Gods Zegen.
Keulen.	J. A. Weingart, Cöln N°. 15.
	A. Weingartz, Cöln N°. 15.
Duisburg.	B. L. Casimir, Sara.
Coblenz.	A. Deinum, Stad Amsterdam.

AMSTERDAM, 6 April, vertrokken naar:

Keulen.	W. Vogels, Cöln N°. 14.
Duisburg.	J. Jansen, Goede Verwachting.
Keulen.	J. Gutgeman, Cöln N°. 1.
Maastricht.	B. van Mullekom, Stad Maastricht.

Rijnhoogte ARNHEM, 6 April 17 p. 8 duim.
KEULEN, 6 " 7 vt. [illegible]

Advertentiën.

Vijf-en-Twintigjarige Echtvereeniging

J. H. GEERDES

EN

M. T. SCHOLTE.

DEDEMSVAART, 7 April 1859.

(1241)

(1242) Heden overleed na een langdurig en geduldig lijden, voorzien van de laatste H. H. Sacramenten, de Heer GODEFRIDUS KNAAPEN, in den ouderdom van ruim 77 jaren, diep betreurd door zijne hoogbejaarde Echtgenoote, zijne kinderen en behuwdkinderen.

's GRAVENHAGE, den 6 April 1859. S. J. KNAAPEN. Uit aller naam.

(1239) Heden overleed, tot diepe droefheid van hare kinderen en behuwdkinderen, in den ouderdom van twee en zestig jaren en tien maanden, Mevrouw de Weduwe MARIA ANNA GESINA BATENBURG, geboren Kock, na meermalen gesterkt te zijn door de heilige Genademiddelen der Kerk.

Culemborg, 3 April 1859. —

DE PILLEN VAN HOLLOWAY zijn een onwaardeerbaar geneesmiddel voor degenen welke aan lever- en maagkwalen lijden. De deugd en kracht dezer pillen beproefd zijnde door een groot aantal lijders en wel bijzonderlijk in Nederland, Java en Suriname, is het onnoodig om dezelven verder uitteweiden daar duizenden daarvan gebruik gemaakt hebbende, hare weldadige uitwerking hebben ondervonden, af degenen welke lijden aan ongesteldheid aan de lever of de ingewanden, gebrek aan spijsvertering, zware hoofdpijnen, duizeligheid, aandrang van het bloed naar het hoofd, kunnen geen beter werkend middel gebruiken. Zij zijn ook buitengewoon heilzaam voor borstkwaal, mits dat tevens de zalf daarbij ter inwrijving op de borst des morgens en 's avonds wordt gebruikt.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt:
Doosjes Pillen à *f* 0.80, *f* 1,85, *f* 3.00, *f* 6.75, *f* 13.50, *f* 20.50.
Potjes Zalf à *f* 0.80, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 7.05, *f* 13.85, *f* 22.95.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen bij de Heeren ADAMA, Apothekers, Utrechtschestraat, Y No. 251 en Nieuwendijk, L No. 78, als Dépôthouders te *Amsterdam*, bij L. J. GROOTENDORST, dépôthouder te *Utrecht*, G. VERHAART, dépôthouder te *Prinsland* en bij STRAATMAN, hoofd-dépôthouder te *'s Bosch*, alsmede te *Londen* Strand 244 *Holloway's-Etablishment*. (1218)

Bij den Boekh. C. L. VAN LANGENHUYSEN komt Vrijdag, 8 April, van de pers:

JESUS, VOOR PILATUS,

gevolgd van de Afdoening van 't Kruis.

OUD-CHRISTELIJKE LEGENDEN.

Vertaald door

JOS. A. ALBERDINGK THIJM.

Prijs 12½ Cts.

Van V^{e} tot de XVIe Eeuw waren deze roerende overleveringen onder de geloovigen zeer verspreid en geliefd. Bij het herleven van den kath. geest, ook in het niet volstrekt ter zaligheid noodzakelijke, mogen zij onzen tijdgenooten welkom zijn.

Mede verkrijgbaar:

Kruisliederen, een vijftal dichtjens van Adrianus Poirters, Pr. van de Societeit der Jezuieten, op nieuw uitgegeven door J. A. A. TH. . . . . . . *f* 0,20
Hartebreker. Kruislied . . . . " 0.05
Ecce Homo . . . . " 0.05
De Kruisberg . . . . " 0.05
Overwegingen over het allerheiligst lijden Onzes Heeren Jesus Christus, voor elken dag der maand, benevens toepasselijke Uit- en Inwendige Oefeningen . . . . *f* 0.04
Godvruchtige Bemerkingen op het lijden van Jesus Christus, om deszelfs overdenking aan de geloovigen gemakkelijk te maken, door C. V. Seraphinus, Passionist, 3 deelen . . . . *f* 2.25
De Ziel op den Calvarie-berg, het lijden van Jesus Christus overwegende, en aan den voet des kruises troost in haren kommer vindende. Met gebeden, Oefeningen en Verhalen op verschillende onderwerpen . . . . *f* 0.65
Bespiegelingen over het lijden onzes Zaligmakers Jesus Christus, bijzonder geschikt ter betrachting in den tijd van den vaste, naar het Fransch van Maximiliaan de Bernezai, door Th^{s} van Stavelen *f* 0.60
Bij het graf mijns Zaligmakers, uit het Fransch vertaald van den Zeer Eerwaarden Pater Maria Josephus de Géramb, kloosterling van Latrappe . . . . *f* 0.15
Gebeden bij het Heilig Graf des Zaligmakers, gedurende de drie laatste dagen van de heilige of goede week. . . . . *f* 0.15
Jesus sterft. Gebeden en Verzuchtingen voor den Goeden Vrijdag . . . . *f* 0.05
Dienst van de Goede Week en van de Paaschweek, Hollandsch en Latijn, volgens den missaal en den brevier van Rome, en de psalmen overzien en verbeterd volgens de overzetting van F. W. Smits, Minderbroeder. Met overdenkingen op de Evangeliën van die twee weken, en met onderrigtingen over de mysteriën en ceremoniën derzelve. In [illegible] band *f* 1.25
La Semaine Sainte ou l'office de la quinzaine de Pâques a l'usage de Rome. Edition très-complète et revue avec soin. Relié . . . . . . *f* 1.50
Les colloques du Calvaire, ou méditations sur la passion de N. S. Jésus-Christ. En forme d'entretiens pour chaque jour du mois, par M. Corbon. Prêtre, Docteur en Théologie, curé de St. Cyr. *f* 0.40
Reflections et Affections sur les Souffrances de Jésus-Christ, par S. Alphonse de Liguori. Traduction de l'ouvrage Italien intitulé Horloge de la passion *f* 0.45
Les Souffrances de Jésus-Christ, ouvrage traduit en Français, par le [illegible] Alleaume, de la compagnie de Jésus, 2 tomes . . . . *f* 0.95
Pieuse explication de la passion de notre-Seigneur Jesus-Christ, tirée en grande partie des exercices de Thauler, par le vénérable Louis de Blois. Traduite du latin par M. l'abbé Poulide, Professeur à l'institution de Notre-Dame d'Auteuil, suivie du traité des douleurs intérieurs de Jésus-Christ, par la Bienheureuse Baptiste Varani . . . . . . *f* 0.80

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgevr.